

NGƯỜI RẠCH GIÁ

LÁ THƯ SỐ 34, ÚC CHÂU - THÁNG 4 NĂM 2007

Trong số này:

Nói Vắn Nói Vợ	1
Thơ: Khi Trở Lại	2
Thơ: Donkey Orchid, Flying Duck, Beard Orchid	2
Chuyến Đi Adelaide	3
Thơ: Nửa Đêm	4
Nhạc: Kiên Giang Quê Tôi	5
Núi Sọ	6
Thơ xà bát: Đời không như là mơ; Now and Forever	8
Thơ: Những Người Em Năm Cũ, Đời Chung Thân Hạnh Phúc	9
Mười Điều Răn ...	10
Nhật Ký Hội Chợ	11
Tin Tức Hội Ngộ	15

Mấy buổi sáng nay trời hơi lạnh lạnh làm tôi nhớ cái lạnh ở Rạch Giá quê mình. Cái lạnh như vương vất một nỗi niềm, như nhớ nhung một hình ảnh. Sau bao nhiêu năm xa nhà, "vật lộn" với cuộc sống ở đây, có những điều tôi đã đánh mất mà không hay, hay là thờ ơ không để ý tới. Tôi tự hỏi chính mình: tôi đã đánh mất cái gì? Có cần không một câu trả lời chính xác?

Để chuyện đó qua một bên để nói chuyện hội chợ Đình Hội vừa qua. Các vị trong BTC có làm một gian hàng để quảng bá cho việc hội ngộ, nhưng kết quả không được như ước muốn. Chuyện gì cũng vậy: có tận nhân lực mới tri thiên mệnh. Có vị hiểu làm là Hội ngộ thầy trò liên trường Kiên Giang chỉ dành cho các trường ở thị xã Rạch Giá. Ở một nơi không phải là quê hương chôn nhau cắt rún của mình, thầy trò Kiên Giang là những ai đã dạy học, hoặc

đi học ở đó, không phân biệt Nguyễn Trung Trực, Phú Quốc hay Hà Tiên... Chúng ta nếu chưa quen biết nhau thì cũng nên đến tham gia một lần để biết, để tìm lại một vài hình ảnh, một chút kỷ niệm của ngày xưa thương mến.

Có những vị đã cố gắng hết sức mình để góp một bàn tay cho công việc hội ngộ, cho gian hàng hội chợ. Mặc dầu tài hèn sức mọn, nhưng sự thành tâm và lòng nhiệt thành không thiếu. Xin thành thật cảm ơn và xin nhận nơi đây tấm lòng ngưỡng mộ của một cựu học sinh Kiên Giang. Các vị đã làm cho đời có ý nghĩa hơn. Được việc cũng không kiêu hãnh. Khó khăn cũng không nản lòng. Chúng ta nhất định sẽ quy tụ về những tấm lòng thầy trò Kiên Giang cuối năm nay tại Sydney. Xin hẹn gặp lại nhau trong một lần họp mặt tới.

Người Rạch Giá

Nói Vắn Nói Vợ

Tôi đang ngồi trên máy đọc các i-meo nhận được đó đây, có cái từ Mèo gọi hình hoa đào đón gió xuân. Nghĩ rằng ở đây sắp vào đông, mà ở nơi nghìn trùng xa cách kia, cái xuân đang nở rộ nụ tình, con ong cái bướm đang nhớn nhơ với nắng, tôi tưởng như có cái gì nó "ngược ngạo" làm sao đó. Nhưng mà thời đại bây giờ là của "In-tờ-nét" (Internet) nên chuyện này đã cũ như trái đất. Chỉ có điều, người gửi và người nhận biết có suy nghĩ giống nhau không? Anh kia gửi thư đi, có kèm theo nỗi vui ấm áp xuân tươi. Tôi nhận được, đang tưởng tượng tới một ngày đông lạnh lẽo. Nắng mưa, đông hay xuân là "bệnh" của trời, nhưng con dân trên trái đất này lại vui buồn, thương ghét túi bụi. Thiệt là: Trời có hay không, để cho trái đất nổi lòng ngược xuôi.

Từ cái ý nghĩ vợ vẫn, vẫn vợ, không đầu đuôi tai nheo gì hết, tôi nghĩ đến cái thằng người của mình. Cái lòng người ta nhiều khi nó cũng khó hiểu ra phết. Khi vui lại khóc, buồn tênh lại cười. Khi tuổi đời như nắng về chiều, người ta nhìn lại, ngắm nghĩa nó, đem ra phân tích ... thiệt là mệt. Tôi cũng không lạ gì cái "mâu thuẫn" của chính mình, để từ đó mở rộng ra: cuộc đời là cái chi chi. Cái chi chi đó làm nên cuộc đời. Những hỉ nộ ái ố, những ganh tị hơn thua, những giàu sang danh vọng...nó như mùa xuân bên Mèo, như mùa đông xứ Úc. Không có thì đời này nhạt nhẽo biết bao nhiêu. Mà có cũng không phải là không có điều rắc rối cho người.

Không biết tôi càng ngày càng lảm cẩm hơn không, nhưng đọc ba chuyện lảm cẩm riel rồi tôi cũng thấy mình bị "chuyên nhiễm" chút chút. Tôi mới giờ giọng "chiết lý" ra mà phân tích lòng mình. Sẵn dịp viết ra đây cho bà con biết cái mức độ "ta bà" của

(Xem tiếp trang 2)

(Tiếp theo trang 1)

tôi nó cũng "dzi" không thua ai, để thấy cái thương cái ghét của mình là cái của mình thương ghét. Không phải ai cũng nghĩ như mình. Vui với nhau, chẳng qua là biết dành cái thương cái ghét của mình một chỗ đứng "rộng lượng". Viết đến đây, lòng tôi bỗng băng khuâng; giống như mình đang đứng trên phà Vàm Cống, nhìn nước bập bềnh trôi mà không thấy bến bờ. Sông kia nước chảy đôi dòng... Còn tôi đang gói tay trên đầu mà tính chuyện trên mây, nên cũng biết mình đang ... lảm mông. Mông vẫn xanh ròn lá chuối non. Chiều nay, sương khói quện linh hồn. Cho ai nụ biếc ngày thơ nhỏ. Hát tiếng phù du vọng núi non. Xin bà con cô bác có thương, đọc để cho vui và cũng đừng trách tôi viết lảng nhãng thế nào ấy. Thành thật cảm ơn.

Sơn Lam

Khi trở lại

Tôi trở lại một chỗ ngồi hôm trước
Gió xuân đi nắng hè đến luân hru
Ở một chỗ bóng người xa mãi mãi
Tôi còn tôi ơi hồn cũ xa mù

Tôi trở lại bờ biển đầy chắm ngọc
Sáng lung linh đội sóng biếc hiền hòa
Ai cười nói bên tai còn thảng thốt
Cành lá buồn rung vội tiếng bao la

Tôi trở lại đi bên đời nhộn nhịp
Sắc áo hồng ôn lại tóc vu quy
Thương lộn tóc thả trôi về biển cũ
Khép trong tôi vĩnh viễn dáng nhu mì

Tôi trở lại gọi thầm lên ghé đá
Tên hoàng hôn hay nhân diện mặt mờ
Ở đâu đó, bên đời tôi, rất lạ
Anh trở về nhắn gọi rất băng quơ

Và trở lại một lần cuối cuộc sống
Ôn bài thơ viết thuở mới mười lăm
Nghe đau xót gói đầy hai vạt áo
Chia đôi tà như chia mông trăm năm!

BCD 98

Thơ Phong Lan

DIURIS Longifolia **Donkey Orchid or Double Tails**

Lan Đầu Lừa có một cặp tai
Tai ơi sao hơi lại quá dài
Lục lam ô hợp màu trong sáng
Thói đời thiên hạ sắc với tài

Hoa tài không có, có chữ tai
Đời hoa sao cũng lảm bi ai
Tiếc cho một đóa hoa lan đẹp
Lại chết danh lừa, tiếc lảm thay ???

Melbourne 01/06/06

Calcaea major **Large Duck Orchid or 'Flying Duck'**

Vịt trời hoang dã Úc Châu
Một đôi đũa cặp rình sâu làm nhà
Trăm năm mấy thuở người ta
Nhìn xem cho biết đây là Vịt Lan
Bay quanh khắp các tiểu bang
Ngoại trừ Tây Úc khô khan ôn hòa
Mỗi khi dạo bước sơn hà
Nhìn quanh ngó quẩn, may ra gặp nàng
Nàng ơi, thương quá Vịt Lan

Melbourne 03/06/06

Calochilus Robertsonii **Purplish Beard Orchid**

Râu thời cũng lảm loại râu
Râu rìa râu mép là râu con người
Râu dê thấy đã buồn cười
Giờ đây nức nở thói đời Râu Lan
Lan ơi thương quá phận nàng
Trời xanh sao nữ phũ phàng với lan
Đọa đầy một kiếp hồng nhan

Melbourne 03/06/06

CHUYỆN LÂM CẨM

Chuyến Đi Adelaide

Được tin Cường Kiệt tổ chức barbecue tại Adelaide nhằm mục đích quảng bá cho hội ngộ Kiên Giang 2007 Sydney. Đọc i-meo Liêm gửi cho mọi người phổ biến lời mời của Kiệt, và riêng tui cũng được Kiệt điện thoại trực tiếp mời một tuần trước đó. Lòng tui phân vân đắn đo, không biết có đi được hay không, mặc dù trên điện thoại nói hay lắm, hứa ngon lắm, hứa chắc lắm: “tụi mày làm đi, tao bay qua chơi.” Đến lúc tui nó làm thiệt thì ... Hi hi ... biết tính sao đây? Công việc của mình quá nhiều, mùa này của tui nhất là cuối tuần rất bận, mà đi thì hơi kẹt! Làm sao đây? Nói mà không đi chắc bị tui nó chửi chết, bận bẻ lâu năm, hiểu nhau quá mà. Thôi thì vô máy computer, booking online rồi tới đâu hay tới đó, có bị cắn nhả thì ráng chịu vậy.

Rồi ngày 10 tháng 3 tới nhanh. Tui đi chuyến bay VirginBlue đến Adelaide trước một ngày. Chiều thứ sáu, ngày 9 tháng 3 nhờ thằng con lái xe đưa ra phi trường. Đúng 5 giờ chiều tui đến phi trường Adelaide; vừa bước vào cửa trong đã thấy Kiệt từ trên lầu nhìn xuống tui cười. Mới hơn hai tháng không gặp hấn, sau ngày tổ chức ra mắt cúp luân lưu ở Melbourne. Nhìn nét mặt đầy đặn, tươi tắn với tinh thần sáng khoái của Kiệt, biểu lộ ra ngoài một sự đầy đủ, sung túc; chứng tỏ công việc làm ăn mua bán của hấn chẳng những thuận buồm xuôi gió mà có chiều hướng phát tài nữa là khác. Hai thằng gặp nhau tay bắt mặt mừng, tối nay phải nhậu một chầu cho đã mới được. Không bao lâu thì thằng Cường cũng đến, tánh Cường bực trực thẳng thắn, bạn thân lâu ngày gặp nhau không ngại chửi thề vài câu, tui khoái hấn ở điểm này. Ba thằng tìm chỗ ngồi nói chuyện, vì còn phải chờ con gái lớn của Cường từ Nhật về trùng hợp với thời gian tui đến. Chúng tui tạm chia tay, tối nay sẽ gặp lại tại nhà Cường. Tui và Kiệt ra bãi đậu xe, lấy xe về shop Kiệt để dọn dẹp và đóng cửa. Ngồi trên chiếc Mecedes màu xám bạc mới “cáu cạnh” hấn mới mua vài tháng trước: thoang thoang mùi da của nệm ghế, mùi mới của gỗ, mùi nhựa của xe mới, hòa cùng với hơi mát riu riu của máy điều hòa trong xe, tui thấy lòng mình thật khoan khoái, dễ chịu. Chiếc xe theo sự điều khiển của chủ nó chạy ra khỏi phi trường phóng thẳng ra xa lộ. Hôm nay chiều thứ sáu, quá nhiều xe trên đường, phải mất gần tiếng đồng hồ chúng tui mới về đến shop của Kiệt, tui cũng không biết là vùng gì của tiểu bang Nam Úc, chỉ biết shop của Kiệt nằm dọc theo những dãy shop, chung quanh là siêu thị, ngân hàng, trước mặt là bãi đậu xe

khá lớn. Kiệt giới thiệu tui với bà xã cùng những người làm trong shop, tây có, ta có. Giờ đóng cửa cũng đến. Thật là tài tình và nhanh chóng, chỉ trong vòng không đầy nửa tiếng Kiệt dùng forklift di chuyển, dọn dẹp gọn gàng, chứng tỏ có được một sự điều luyện thuần thục của một công việc lập đi lập lại mỗi ngày mà tui đứng bên quan sát, theo dõi với lòng thần phục.

Kiệt và tui phóng xe đến nhà Cường cho kịp giờ hẹn tối nay. Hơn 7 giờ tối chúng tui mới đến. Chúng tui bấm chuông; không ai ra mở cửa. Tui nhủ thầm: không lẽ hấn đi đâu? Chúng tui bấm thêm mấy lần nữa thì Cường ra mở cửa. Tưởng hấn làm gì bên trong, thật là tội nghiệp, hấn hút bụi, dọn dẹp nhà cho sạch sẽ để đón khách, cho bữa tiệc ngày mai. Âm thanh ồn ào của máy hút bụi làm hấn không nghe tiếng bấm chuông. Không bao lâu Hồng và Hoa tới. Chúng tui 5 người lên chiếc Mecedes của Cường đi city ăn tối. Kiệt đưa chúng tui đến một nhà hàng quen. Nhà hàng đẹp, thơ mộng, nằm trên một góc đường nhộn nhịp trong thành phố, có những món ăn Tàu Việt, làm theo khẩu vị yêu cầu của thực khách. Ông chủ là một người Việt tuổi gần sáu mươi rất ư là hiếu khách, có lẽ chỉ bán cho khách tây, ít mấy người Việt ghé ăn, theo lời ông nói; ông có mấy cô con gái chạy bàn thật dễ thương và hiếu khách. Chúng tui có một buổi ăn tối thật ngon với những đặc sản tuyệt vời do ông chủ giới thiệu. Thì ra Cường Kiệt là khách quen, có lẽ quen với mấy cô gái con ông chủ thì phải.

Tối về nhà Cường, tui ngủ một giấc cho đến sáng. Cường đưa tui ra xem farm (nông trại) phía sau nhà do chính tay hấn gầy dựng nên, nay đã đem lại lợi tức và thu hoạch hàng năm cho hấn rất lớn so với những nguồn thu nhập khác. Nói là nhà Cường ở trên farm, vùng Virginia nhưng thật ra không xa trung tâm thành phố lắm; lái xe khoảng 10 phút là ra đến chợ có đầy đủ tất cả các dịch vụ cần thiết. Phía trước là nhà ở khá lớn, đầy đủ tiện nghi có garage (nhà để xe) đôi, phía sau là farm, có mấy chục căn, dãy nhà có mái và cạnh che bằng nhựa, nóc nylon (người ta quen gọi là nhà kiếng). Mùa này trồng dưa leo và ớt tây (capsicum). Đường ra vào farm thì riêng biệt ở bên hông nhà; các thợ và công nhân làm việc đi bằng lối này. Nhìn những trái dưa leo treo tòn ten trên những dàn giây leo thẳng hàng trong thật đẹp; các trái ớt tây lớn hơn bàn tay chín đỏ xanh bóng lưỡng trông rất đẹp mắt, được các nữ công nhân hái bỏ vào các thùng cây (bin) lớn, rồi đưa lên xe truck đem ra chợ. Farm của Cường rất rộng lớn, tui không tài nào đi bộ nổi, Cường phải

(Xem tiếp trang 4)

chờ tui đi tham quan bằng xe máy ba bánh, loại bánh máy cày chạy trong farm. Với lối làm ăn và trồng trọt hiện đại như vậy, tui thật thán phục sức làm việc của hấn, mặc dù làm chủ nhưng phải bỏ ra rất nhiều thì giờ và tâm huyết vào công việc hằng ngày, thật không dễ gì một trong chúng ta có thể làm được. Chờ hấn làm một số công việc cần thiết như: pha thuốc xịt sâu rầy sẵn cho thợ, dọn dò và giao phó công việc cho những người làm xong thì cũng đến giữa trưa, chúng tôi thấy đói nên phải ra chợ kiếm gì ăn.

Chúng tôi cùng vợ chồng anh Trí ra chợ ăn phở. Hấn đưa chúng tôi đến Phở Minh. Thành thật mà nói tiệm phở này tui chảm là một trong những tiệm phở ngon mà tui đã từng thưởng thức hơn hai mươi năm ở xứ người. Trở về nhà tui phải phụ tiếp hấn quét dọn, rửa, xịt nước cho sạch sẽ, nhờ thời tiết hôm nay nóng 37 độ nên nền xi măng khô rất nhanh. Trong lúc phụ dọn dẹp tui thật là lảm cẩm đã để quên mất kiếng ở đâu mà tìm mãi cả tiếng đồng hồ không thấy, đến ngày hôm sau sắp trở về Melbourne thì Hồng điện cho hay là mất kiếng tui rớt trong xe của Hồng. Thiệt là lạ; tui đâu có ngồi xe Hồng bao giờ sao kiếng lại trong xe? Có lẽ trong lúc khiêng đồ lom khom, mất kiếng để trong túi áo rớt ra mà không nhớ. Đúng là già rồi lảm cẩm, quên trước quên sau, làm tui tìm cả ngày vẫn không thấy nên rất bực bội. Tui không có kiếng đeo đêm đó.

Kiệt có nhiệm vụ đi rước cô YẾN, thầy Nguyễn. Thầy cô lớn tuổi không tiện lái xe đường xa, nên tui đi với hấn cho vui. Rồi 7 giờ tối mọi người lần lượt đến. Cựu học sinh và thầy cô giáo Kiên Giang ở tiểu bang Nam Úc không nhiều lắm. Kiệt Cường chỉ mời được một số người hạn chế mà hấn quen biết. Đây cũng là lần đầu tiên mà các anh em Kiên Giang có dịp gặp gỡ nhau qua bữa tiệc BBQ tại nhà Cường. Gần 20 năm tui mới gặp lại chị Nho, anh Út, nghe nói mấy đứa con học thành tài đỗ đạt, đã ra trường, có đứa làm dược sĩ ở Melbourne. Rồi thầy Vũ Đình Thi ở Virginia đến, anh Tâm, anh Hớn, vợ

chồng anh Bích, anh Trí, chị Hồng, vợ chồng Huỳnh Hoa cũng có mặt. Buổi tiệc bắt đầu sau vài lời phát biểu của Kiệt. Mục đích của Kiệt là muốn gom anh em cựu học sinh Kiên Giang lại với nhau, phổ biến rộng rãi lá thư người Rạch Giá mà Cường Kiệt đã in sẵn một số lá thư xuân số 32 để phát. Đồng thời sau đó Kiệt nói mục đích chính là quảng bá cho ngày hội ngộ liên trường Kiên Giang khắp thế giới sẽ tổ chức tại Sydney cuối năm nay. Tui chụp được vài tấm hình làm kỷ niệm ngày họp mặt này. Mọi người vừa ăn uống, vừa trò chuyện rất vui. Lần đầu tiên Adelaide có nhiều anh em Kiên Giang tụ họp vui nhộn như vậy. Đặc biệt thầy cô YẾN vui chơi đến khuya; thầy cô cùng các em hàn huyên tâm sự, nhắc lại những kỷ niệm xưa mà không biết mệt.

Cuộc vui nào cũng kết thúc. Đêm đó quá vui nên không ai để ý đến thời gian, đến 2 giờ sáng mọi người mới từ giã ra về và hẹn ngày tái ngộ. Tất cả chúng tôi và mọi người đã cảm ơn Cường, Kiệt trong sự nhiệt tình, không ngại tốn kém bỏ ra thì giờ quý báu và làm một việc thật đầy ý nghĩa, dù không được đông đủ như ý nhưng đã đem lại cho mọi người trong lòng một cảm kích lớn. Đặc biệt riêng tui và Cường Kiệt không quên công ơn của Hồng và Hoa. Nhất là Hồng đã rất sốt sắng giúp đỡ, vận động, ủng hộ cũng như nấu nướng cho buổi BBQ tại nhà Cường được vui vẻ và hoàn hảo.

Ghi lại ngày đi Adelaide.

NXD 14-03-2007

Nửa Đêm

*Nửa đêm nửa mộng nửa đời
Con ma ảo ảnh mấy lời buồn điên
Ơi à cười cợt đôi phen
Trong kia mận biển ngoài phèn sông côi
Hỏi kia biển hóa thành đồi
Người đi kẻ ở một thời đã qua
Ừ thôi, thôi cũng gọi là
Này em gót ngọc ta bà đón đưa
Nửa đêm trời rớt giọt mưa
Nghe vang cùng tận cũng vừa âm thanh
Lắng nghe tiếng gió rung màn.*

NL

Các bạn mến,

Kèm theo đây là bản nhạc "Kiên Giang Quê Tôi" do bạn Nguyễn Văn Lai sáng tác. Bạn Nguyễn Văn Lai là cựu học sinh Nguyễn Trung Trực (học cùng cấp lớp với Trần Văn Phú, Lê Thanh Tùng, Lê Văn Bình, Trương Minh Tự, Lê Văn Nhường, Bùi Trọng Luật, Lê Văn Báo, Nguyễn Kim Bảng, Vũ Trọng Lượng, Phạm Văn Quang, Nguyễn Phước Lợi, Mai Văn Thái, Ngô Thiệu Quang, Lâm Thị Minh, Trần Thị Mỹ Thanh, Trần Thị Huệ, Võ Kim Loan.....). Lai vẫn đang sinh sống tại Rạch Sỏi, Kiên Giang, và bạn muốn được phổ biến bản nhạc này đến các thân hữu Kiên Giang, cựu học sinh Nguyễn Trung Trực....

Nay tôi xin gửi bản nhạc này đến các bạn, để các bạn có thể phổ biến trên website, tạp chí của mình, hoặc gửi đến đồng hương, thân hữu Kiên Giang - thân cận với bạn.

Thành thật cảm ơn các bạn.

Mến,

Võ Văn Hạnh

The 49 true ghost stories.
Duong Son and Anh Trang.

Dear readers: The ghost stories in this series of collections are true. To minimise impact on businesses and place of interest, names of location, sites or stores have been abbreviated unless stated.

Witnesses tell the stories. The author has no liability for any effects due to the series.

Story 5: **The Skull Hill**

Forewords:

On the East of Bien Hoa, some district names were horribly sounding: "The Bloody Springs Intersection" (Nga Tu Suoi Mau) about 4 km from Bien Hoa market and the "Skull Hill" about 10 km towards Lang An. These districts reflected the local history of both regimes before and after 1975. The North Vietnam's Tet Offensive of January 1968 had failed to capture Bien Hoa and its airport. Many of North Vietnamese regulars had died during their withdrawal along the Bloody Springs. The Skull Hill was a widely open area and well-known by surrounding residents. This was where hundreds of people including former South Vietnamese officers, disgraced cadres and criminals were secretly or publicly executed by a firing squad in late 1970's. Some bodies had even been buried in a big hole without a tombstone. Since then, people believed that some of them could have died innocently. Ghost and evil spirits appeared after the sunset as well as during the day time.

The Skull Hill was a horrific place with many unexplainable things. People kept their mouth shut because strange stories had been overruled by the government to control the country with martial law in late 1970's.

My, a man who had lived in Bien Hoa and witnessed many public executions, told this story.

I remembered a night in 1979. An and I rode home on the bicycles from the Bien Hoa market in fierce weather. We had raincoats but the rain was pouring to slow us down. We just passed the Skull Hill about one kilometer, feeling comfortably. Suddenly An pointed:

'My, there's a light. I think we should take shelter and wait until the rain eases'

'Alright'

'Which house would you like to knock?'

49 chuyện ma có thật

Đường Sơn và Anh Trang phụ trách

Độc giả thân mến: Các truyện ma trong bộ sưu tập này có thật. Để giảm thiểu điều bất lợi cho vấn đề buôn bán hay các tụ điểm du khách yêu chuộng. Tên nơi chốn, địa điểm, các cửa tiệm đều được viết tắt.

Những người thấy đã kể lại. Người viết không chịu trách nhiệm nào về sự ảnh hưởng vì loạt bài viết này.

Chuyện thứ Năm: Núi Sọ (1)

Lời nói đầu:

Phía Đông Biên Hòa, vài tên quận huyện nghe thật ghê rợn. Ngã Tư Suối Máu cách khoảng bốn cây số từ chợ Biên Hoà và Núi Sọ khoảng mười cây hướng về Lạng An. Các địa danh phản ánh lịch sử của hai chế độ trước và sau 1975.

Cuộc tấn công của Bắc Việt vào Tết Mậu Thân 1968 đã thất bại trong việc tiến chiến Biên Hòa và phi trường. Nhiều lính chính quy đã bỏ mạng trên đường rút lui dọc theo Suối Máu. Núi Sọ là một khu đất trống lớn, nổi tiếng với dân làng chung quanh. Đó là nơi nơi hàng trăm người gồm có các viên chức của Việt Nam Cộng Hòa cũ, cán bộ bị thất sủng và các thành phần tội phạm đã bị xử bắn bí mật hay công khai vào cuối thập niên 70. Nhiều xác được chôn chung trong hầm lớn không có mộ bia. Kể từ đó, người ta tin rằng nhiều kẻ vô tội chết tức tưởi. Ma, quỷ đã xuất hiện khi trời lặn kể cả ban ngày.

Núi Sọ thật là khủng khiếp với nhiều chuyện không thể giải thích được. Người ta không dám mở miệng vì các câu chuyện lạ lùng bị nhà cầm quyền áp đặt lối cai trị với luật sắt vào cuối thập niên 70.

Mỹ, người đã từng sống ở Biên Hòa và chứng kiến nhiều cuộc xử bắn công khai, kể lại chuyện này.

Tôi nhớ vào một đêm của năm 1979. An và tôi lái xe đạp từ Biên Hoà về nhà trong thời tiết dữ dằn. Chúng tôi có choàng áo mưa nhưng trời mưa đổ quá làm cho chúng tôi chậm lại. Chúng tôi vừa đạp qua Núi Sọ khoảng một cây số, cho nên thấy nhẹ nhõm. Thành linh, An chỉ tay:

"Mỹ, có ánh đèn. Tao nghĩ là bọn mình nên tìm chỗ trú chờ cho bớt mưa".

'Được'

'Mày muốn gõ cửa nhà nào?'

'Căn nhà xanh kia kia, chỉ nên trú dưới mái hiên

(Xem tiếp trang 7)

'The green house there, just shelter under the veranda. It's during hard times these days, do not disturb them,' I said.

'You're right, this is the only house that's brighter than the others,' An responded

The patchy rain started when we left the shelter

'Not heavy rain, let's ride home,' I said.

'Eh! "My" why are we passing the Skull Hill again?

Haven't we passed it before?' An raised his voice.

'Strange! The skull hill is about few hundred metres in front of us,' I looked back and pointed a finger to an open area.

'Where's all the lights, houses and village?' An surprised.

'I don't know. I was about to ask you.'

Suddenly, An's body shook. He yelled and then fell down from his bicycle. I helped him up.

"I see . I see." . An spoke incoherently

His raincoat was covered with mud. I was puzzled and didn't know what to do. Fortunately, I saw a light from a motorbike in the opposite direction. I signalled for help.

'Do you want a bike-cab?' asked the driver.

'Yes, my friend is sick. Can you take us and bicycles home as well?'

'You hold the bikes on both sides and your friend sits in the middle. It's too dark, we better get out of the area,' said the driver.

On the way home, the driver stayed calm when An said: 'I see. I see..'

'He probably saw ghost as many people did when passing this area' the driver added.

'We were a hundred percent sure that we passed the Skull Hill, but later we found that we were approaching it again after the rain' I responded.

'Many people say the same thing. The Skull Hill is a horrible place, wandering spirits without resting in peace. Try not to go this way after dark,' the driver shook his head.

'Why did you pass along this way?' I asked the driver.

'I took my friend home who lives in Lang An'

An recovered from the shock when we arrived at his home. He rhymed out of nowhere: "The Skull Hill has a lot of skulls. It's horrible".

An was sick for a week.

(Tiếp theo trang 6)

nhà. Thời buổi khó khăn, đừng làm phiền họ,' tôi nói .

“Đúng rồi, chỉ có nhà này là sáng hơn các ngôi nhà khác,” An trả lời thêm

Mưa lất phất bắt đầu khi chúng tôi rời nơi trú

‘Mưa không lớn, chúng mình nên đạp về nhà,’ Tôi nói.

‘Ê! “Mỹ” tại sao chúng mình lại đi qua Núi Sọ lần nữa? Chúng ta đã qua nó rồi mà?’ An lên giọng.

‘Lạ thật! Núi Sọ đang ở trước mặt mình mấy trăm thước,’ Tôi quay lại và chỉ tay vào khoảng trống.

‘Đèn, nhà cửa, làng mạc đâu hết rồi?’ An ngạc nhiên.

‘Tao không biết. Tao vừa định hỏi mày.’

Thình lình, An rùng mình, la lớn và té xuống xe đạp. Tôi đỡ hấn lên.

“Tôi thấy... Tôi thấy...” An nói ngập ngừng.

Chiếc áo choàng mưa của hấn dính đầy đất. Tôi bối rối, chưa biết phải làm gì. May mắn thay, tôi thấy đèn chiếc xe gắn máy chạy ngược chiều. Tôi ra đầu cầu cứu.

‘Anh muốn xe ôm?’ Bác tài xế hỏi.

‘Vâng, bạn tôi bệnh, anh có thể đưa chúng tôi và xe đạp về nhà ‘

‘Anh nắm hai chiếc xe đạp hai bên, để bạn anh ở giữa. Trời tối, tốt hơn là anh nên ra khỏi chỗ này,’ bác tài nói thêm.

Trên đường về nhà, bác tài vẫn bình tĩnh khi An nói: “tôi thấy...tôi thấy...”

‘Anh ta chắc thấy ma như nhiều người thấy khi đi ngang qua chỗ này,’ bác tài nói thêm.

‘Tôi chắc chắn 100% là đã qua khỏi Núi Sọ, nhưng sau đó thì lại thấy sắp đến gần nó khi trời tạnh’ Tôi trả lời.

‘Nhiều người nói giống như vậy. Núi Sọ là nơi kinh dị, nhiều oan hồn lẫn quỷ chưa được siêu thoát. Đừng đi qua lại chỗ này khi trời tối,’ bác tài lắc đầu.

‘Tại sao anh cho xe chạy qua đây?’ Tôi hỏi bác tài.

‘Tôi đưa bạn tôi về nhà ở Lạng An’

An đã tỉnh sau cơn sốc khi chúng tôi về nhà hấn. Hấn lảm bảm không đầu: “Núi sọ có quá nhiều sọ người. Thật là khủng khiếp”. An nhuốm bệnh cả tuần.

(1) Núi Sọ: Địa danh là Núi Sọ nhưng thật ra là một ngọn đồi thoi thoải giữa khoảng đất trống lớn như cánh đồng.

Đời Không Như Là Mơ

Khu Lấn Biển

Em có về mà thăm khu lấn biển
Để thấy nhà, nó xiêu dẹo ra sao?
Rồi gấp rút mà quyết định thế nào
Chạy lấy người, hay là ôm của nợ

Khu Xáng Mút

Ba mươi năm, đất nơi này đã cứng
Bạn xây nhà bán chút đỉnh kiếm lời
Việt Kiều già, tạo dựng một cơ ngơi
Mua một cái để dành cho ghê nhỉ

Phi Trường Lạc Hồng

Đất nơi này bây giờ là cái mơ?
Nhà cao sang cả mấy trăm ngàn đô
Các đại gia nhiều của cứ nhào vô
Mua vài cái, bán ra nằm ... chổng cẳng

Việt Kiều Già Đấu Đại Gia

Việt Kiều già với đại gia tái đấu
Thắng hay thua, ta cũng biết sẵn rồi
Tiền dường lão, có mỗi bấy nhiêu thôi
Xài như dĩ, đại gia ơi, ngài hồi ...

Bãi Rác Quang Trung

Đây bãi rác, có ai mà dành giữ?
Ai quan tâm cho số phận con người?
Đêm hoan lạc, cay đắng những nụ cười
Cuộc đời đời, phải chăng là mệnh số

Khu Bến Cảng

Ghe, tàu giờ không về nơi bến cũ
Buồn thì thôi, nhớ cái thuở ngày nào
Khóm Tắc Cậu, hương vị có ngọt ngào?
Khi ghe cá về những chiều, những sáng

HAI HÒN

Bây giờ và mãi mãi

Anh không cận kề Em để nghe Em thở
Khi Em nhắm mắt và mộng mơ
Anh chính đang bên cạnh Em đó
Em có thể nghe hơi Anh thở
Như một phép nhiệm màu ngự trị trong Em
Xin Anh hiểu cho rằng bây giờ và mãi mãi
Anh là một phần của Linh Hồn Em

Now and for Ever

You don't need to hear my breath
When I close my eyes and dreaming
You, yourself is onsite of my mind
I could hear your breath
As miracle performed in mine
Please understand now and for ever
You, as a part of my soul.

Kim Mai Vo

January 2005

Chúc Mừng

Được tin hai em:

Nguyễn Minh Cát & Võ Thị Minh Minh

đã cử hành hôn lễ tại tư gia và tại St Mark's Catholic Church, ngày 17 tháng 3 năm 2007.
Thân chúc hai em được bền duyên hạnh phúc.

**Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Kiên Giang
& một số chs Nguyễn Trung Trực.**

Chị Nguyễn Thu Hai: NRG
đã nhận được \$20 tem chị gửi ủng hộ. Cám ơn chị nhé. Chúc chị được an khang và như ý.

Xin thầy cô và quý vị tạm ngưng gửi tiền tem ủng hộ cho lá thư NRG vì hiện nay chúng tôi còn giữ một số tiền sẽ dùng để gửi thư. Khi nào sắp hết, chúng tôi sẽ thông báo yêu cầu giúp đỡ thêm.

Những Người Em Năm Cũ

* Tặng bạn ta, ai có cùng tâm sự.

Sông Kiên

Em lên cầu dốc Sông Kiên
Thư xanh thủ sẵn, anh riêng trao nàng
Vây mà em nở làm tàng
Một hai không nhận, làng nhàng bức ghê
Ngặt gì, một nỗi anh mê
Tóc dài trong gió thấy phê cõi lòng
Vây mà, rồi cũng bằng không....

Hòa Lạc

Em về Hòa Lạc, Nóc Bằng
Còn anh thì cứ nhập nhằng lăm le
May mà em hồng cho de
Giờ anh biết phận im re, một đời
Tội cho cái tật giỡn chơi
Nghe lời bạn thách, tả toi đến già

Cầu Tàu Mỹ

Xuống Cầu Tàu Mỹ thăm em
Nhà đèn đêm tối, lấm lem đất sinh
Mua về vịt lộn mới tinh
Rau răm, tiêu muối còn tình nào hơn
Vây mà em cứ giận hờn
Để rồi xa mãi gần hơn nửa đời
Em, anh mỗi kẻ bên trời.....

Duy Tân

Nhà em phố chợ Duy Tân
Tóc bay trong gió, trắng ngần nước da
Thương con mắt liếc lăm la
Thương không dám nói, người ta theo chồng
Tới giờ vẫn tiếc trong lòng
Phái chi hồi đó, ôm hông cho rồi.....

Cầu Đúc

Em qua cầu Đúc một mình
Thằng ta xe đạp, mà rình theo sau
Mấy năm tình vẫn lao đao
Để rồi từ đó xa nhau ngàn trùng
Sóng qua cầu Đúc mông lung
Em về xứ lạ, lạnh lòng gói chẵn.....

Mạc Cửu

Em về Mạc Cửu, Thập Phương
Đường chiều tan học, nắng vương áo dài
Hương thơm từ khóm hoa lài
Hương đời vô tận, sông dài em đâu?

Đời người trong cuộc bể dâu
Nhớ ngày hôm đó mưa Ngâu, thiết tình

Ngô Quyền

Nhà em trong hẻm Ngô Quyền
Ta canh đầu ngõ mà liền rề theo
Tội anh gã học trò nghèo
Cho anh quen với, mè nheo làm gì
Cho nhau mộng tuổi xuân thì
Vây mà, em cũng bỏ đi lấy chồng
Anh về thương lại bến sông
Cầu Ông Đình Ký, một lòng nhớ thương

Vườn Ồi Vàm Trư

Hương thơm vườn ổi Vàm Trư
Ta con bà phước, tiểu thư là nàng
Trưa về đầu nắng chang chang
Đường xa đói bụng chẳng màng, vì yêu
Tình thư vẫn gửi đều đều
Em gom trả lại, ta điều đứt dây
Tình xưa, thương nhớ đong đầy

Đời Chung Thân Hạnh Phúc

* Kính tặng thầy cô
* Cho Minh Cát

Mừng Minh Cát, sống cuộc đời hạnh phúc
Cho mẹ cha quá đã, một nụ cười
Đêm hôn lễ dù có mệt đời người
Thương con trẻ, rạng ngời lên ánh mắt
Duyên tơ tóc, suốt một đời bền chặt
Như mẹ cha đi suốt đoạn đường trần
Đời nghiệt ngã những trở ngại, gian truân
Dắt diu nhau qua đại dương biển rộng
Mong hai con hưởng một đời hoa mộng
Lòng sắt son chữ thủy chung làm đầu
Dẫu cuộc đời có trắc trở, bể dâu
Nương tựa nhau, hai con ơi đừng ngại
Dù ngày cưới, bên con không còn ngoại
Cô, dương, dì bao dạy dỗ yêu thương
Câu chúc tụng, chút hành trang lên đường
Đời hạnh phúc, hoa vàng trên khắp lối
Dẫu mai này, nếu có nghèo, có đói
Vẫn bên nhau, với hai quả tim vàng
Mái nhà tranh có xiêu dẹo, điều tàn
Ơn Thiên Chúa, ban con niềm hạnh phúc

VĨNH HÒA HIỆP

Ten Commandments Of Marriage ! (Mười Điều Răn Của Kiếp Vợ Chồng)

Commandment 1

Marriages are made in heaven. But so again are thunder and lightning.

Hôn nhân - quà tặng từ Trời
Phong ba, bão tố hồi ơi, nổi liền !

Commandment 2

If you want your wife to listen and pay strict attention to every word you say, talk in your sleep.

Còn ai nếu muốn vợ hiền
Nghe chồng giảng thuyết lời khuyên ngọt ngào
Thì đây kinh nghiệm gửi trao
"Nói trong giấc ngủ"... biết sao bây giờ ?

Commandment 3

Marriage is grand -- and divorce is at least 100 grand !

Hôn nhân - nếu đáng ngàn tở
Bạn ơi ! ly dị sơ sơ triệu lần !!

Commandment 4

Married life is very frustrating. In the first year of marriage, the man speaks and the woman listens. In the second year, the woman speaks and the man listens. In the third year, they both speak and the neighbors listen.

Vợ chồng khó hiểu vô ngần
Năm đầu chồng nói vợ vâng dạ liền
Năm sau vợ nói con diên
Lão chồng im miệng với niềm xót xa
Rồi từ năm đó trời qua
Hai bên đấu khẩu tội nhà kẻ bên ...

Commandment 5

When a man opens the door of his car for his wife, you can be sure of one thing: Either the car is new or the wife is.

Hôm nào mưa thuận gió hiền
Thấy chồng mở cửa vợ êm ấm ngồi
Cá vui được một thua mười
Hoặc xe, hoặc vợ ... chẳng thời mới mua !

Commandment 6

Marriage is when a man and woman become as one. The trouble starts when they try to decide which one.

Phu thê - lời dạy ngàn xưa
Chàng nàng ngời một cho vừa yêu thương
Một ngời nhưng đêch ai nhường !
Thê là nội chiến tang thương khắp miền

Commandment 7

Before marriage, a man will lie awake all night thinking about something you say. After marriage, he will fall asleep before you finish.

Nhớ khi ván chửa đóng thuyền
Em than anh nghĩ trắng đêm muốn khùng
Bây giờ nên nghĩa vợ chồng
Bà chưa nói hết thì ông ngủ rồi !!

Commandment 8

Every man wants a wife who is beautiful, understanding, economical, and a good cook. But the law allows only one wife.

Đương nhiên sống ở trên đời,
Ai không ước vợ là người cảm thông .
Ước cô má thắm môi hồng,
Eo thon ngực bự cho ông phê hoài !
Ước có cơm nước mỗi ngày,
Chăm làm, cần kiệm chóng xây nhà lâu .

Ước rồi chỉ chuốc thương đau,
"Đa thê" lệ đó bỏ lâu lắm rồi !!
Luật giờ một vợ mà thôi,
Ôi sao chua xót một đời đắng cay...

Commandment 9

Marriage and love are purely matter of chemistry. That is why wife treats husband like toxic waste.

Ái tình rượy ngọt nồng say,
Hôn nhân - hòa hợp của hai mái đầu .
Thế mà vợ có hiểu đầu !
Xem chồng như độc chất màu da cam !!

Commandment 10

A man is incomplete until he is married. After that, he is finished...

Cuối cùng, sự thật bẽ bàng,
Trai chưa lấy vợ chưa mang khí hùng !
Lấy rồi thôi thế là xong,
Coi như toi mạng ... khổ không hả Trời ?

Khuyết danh (do **Trần Ken** góp nhặt)

Với sự tham gia đóng góp bài vở của thầy cô, cựu học sinh và thân hữu liên trường Kiên Giang.

"Người Rạch Giá" là lá thư thân hữu, là gạch nối giữa thầy cô, bạn hữu và đồng hương người Rạch Giá - Kiên Giang. Chúng tôi rất mong nhận được những đóng góp bài vở, hình ảnh, tin tức, và những ý kiến xây dựng của quý vị. Quý vị nào muốn nhận thư xin vui lòng cho chúng tôi biết (kèm theo tem nếu phải gởi qua đường bưu điện). Để tránh chuyện đáng tiếc có thể xảy ra, chúng tôi không nhận tiền mặt hay chi phiếu. Mọi liên lạc, xin thư về : Người Rạch Giá, PO Box 109, Bankstown NSW 2200 Australia; hoặc gởi về địa chỉ điện thư (email): nguoig_rg@yahoo.com.au

@ 2004 - 2007 Người Rạch Giá : http://www.geocities.com/nguoig_rg/rachgia.html

HỘI NGỘ THẦY TRÒ LIÊN TRƯỜNG KIÊN GIANG SYDNEY, ÚC CHÂU

Nhật Ký Hội Chợ

Thứ năm 22/2/07:

Chiều nay trời hằm hằm. Lạy Trời cho có nắng. Từ hơn tháng nay tôi cứ nghĩ trong đầu chẳng biết đến ngày Hội chợ Tết Đình Hội, ông Trời có thương cho cái Nhóm Tổ Chức này không. Nhất là cái ý định mở một gian hàng ở hội chợ để quảng bá cho việc Hội Ngộ. Không làm thì bỏ một cơ hội để gặp gỡ mọi người thuộc liên trường Kiên Giang. Còn làm thì biết có bù lại được số tiền lều sẽ mất. Thôi thì "tận nhân lực" trước cái đã. Cũng may là đã có vị mạnh thường quân đứng ra ủng hộ một số tiền lớn cho việc hội chợ nên cũng đỡ lo. Xin thành thật cảm ơn vị ân nhân (dấu tên) đó. Nói gì thì nói, chiều hôm nay là ngày đi bắt thăm chọn lều. Đã leo lên lưng cọp rồi, bút sa mà tiền cũng đóng rồi, tôi bèn ca bài: đoàn hùng binh tiến lên. Quyết tiến.

Tôi đã hẹn với Khương gặp nhau tại nơi tổ chức hội chợ ở Trường Đua Ngựa Warwick Farm vào lúc 5 giờ chiều. Đó là giờ mà văn phòng Cộng Đồng tổ chức bốc thăm chọn lều. Tôi đến rước Trang cùng đi, trên đường đi tôi ghé tiệm giặt ủi của Thành & Kiều đưa nhum xôi "Hà Tiên" Bạch Cúc làm sẵn để Kiều chuẩn bị cho 3 ngày hội chợ sắp tới. Khi đến trường đua thì trời mưa lác rác. Có hề chi, nắng mưa là bệnh của trời, mà trời Sydney và cả nước Úc này năm nay ít khi mưa. Mưa lai rai cho đời bớt bụi. Cái công hội chợ còn chưa xong. Chạy xe vô khuôn viên hội chợ, thấy lều có cái còn đang làm dang dở, nhưng đa số đã dựng xong. Cỡ lều lớn thì rộng rãi, nóc cao. Loại lều trung, cỡ 6 x 4m mà chúng tôi đã lựa chọn thì nằm một dãy dài, có mấy căn chỉ có nóc mà chưa có vách, trông rất tẻ. Sau đợt bốc thăm lều lớn nhất, đến cỡ lều trung. Anh nhân viên Cộng Đồng cho hay là mặc dầu lều trung, nhưng có lều chỉ có 4 x 4m, có lều 6 x 6m. Hên xui. Trời kêu ai nấy dạ. Mặc dù trong bụng không thích lắm cái kiểu

bắt thăm lều thế này; mặc dù không muốn bắt nhầm mấy căn lều "cù lằn" kia, tôi nói với Diễm Trang: Trời cho sao chịu vậy. Gương mặt Trang hơi lo vì tôi đã đùn cho Trang cái công việc bắt thăm. Hội Cựu Học Sinh Liên Trường Kiên Giang, tên được xướng lên, Trang tiến tới bốc thăm. Số 47. Lúc đó, Khương mới tìm thấy tôi và Diễm Trang trong đám đông đang đứng lố nhố vây quanh các anh chị phụ trách việc bốc thăm này. Căn lều này nằm kế bên hai cây to nên khá mát. Gương mặt Trang tươi tỉnh trở lại. Ba đưa tôi đi xem lều. Khương cũng đồng ý là gian lều ở vị trí tốt. Tôi chia tay với Khương sau khi hẹn ngày mai 9 giờ sáng ra sắp xếp căn lều. Chờ Trang về nhà xong, tôi phải chạy lên nhà Bạch Cúc để lấy thêm nhum xôi. Xong trở về nhà, kiêng ghé, thùng nước đá, nước ngọt, ti-vi... nhất là cái cúp luân lưu (mà Khương đã nhắc chừng với tôi là đừng có quên) chất lên xe. Chiếc xe tôi "khảm" như ghe vượt biển mấy chục năm về trước. Đồng hồ đã quá nửa đêm. Tôi tắm một cái cho mát rồi lên giường nằm. Trong bụng hơi khó ngủ, tôi bồn chồn rất lâu mới chợp mắt được.

Thứ sáu 23/2/07:

Mặc dầu hơi mệt nhưng tôi quen giắc giật mình thức dậy khoảng 7 giờ. Có tiếng chim gáy "tà tà ta ta tà" lập đi lập lại, vọng đến từ hàng cây trước nhà. Tôi nằm lắng nghe tiếng chim mà chẳng làm sao dịch nổi nó muốn nói điều gì. Hay là "lần này xa em thật rồi". Hi hi. Dịch kiều này, mấy anh chị như anh Ken, chị Minh... nghe được chắc sẽ bảo tôi là thằng "dịch...tà". Nói chơi thôi, chớ anh chị đừng có tưởng thiệt nghen.

Tôi bước ra ngoài nhà bếp, làm ly cà phê sáng, rồi kiểm lại coi mình còn có quên gì không trước khi rời nhà. Hôm nay là ngày đầu tiên của 3 ngày hội chợ. Sáng nay phải vô sắp bàn ghế, chuẩn bị cho tối nay khi bà con Việt Nam mình bắt đầu đi chợ Tết.

(Xem tiếp trang 12)

Điện Thoại Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ:

Trần Văn Thông Mob: 0402 588 173

Phan Bá Khương Ph: (02) 97236062 Mob: 0422 362 761

Trần Hàng Nguồn Ph: (03) 93113259 Mob: 0418 549 892

Trần Thanh Liêm Ph: (02) 96451282 Mob: 0411 460 790

Mọi liên lạc, xin thư về :

Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang,
PO Box 109, Bankstown NSW 2200 Australia.

Email: hoingokg07@yahoo.com.au
Web: <http://www.geocities.com/hoingokg07/>

(Tiếp theo trang 11)

Đến nơi chưa thấy Khương và Hiệp đến. Anh Thông và Bạch Cúc bận đi làm. Diễm Trang bận đi học chiều mới ra. Tôi chờ một hồi rồi quyết định chạy đến tiệm của Thành, nhờ Thành dùng xe lớn đến nhà Diễm Trang để chở hai cái bàn lớn, đèn neon, dây điện và một số nước ngọt cũng như vật dụng cần thiết. Trên đường đi, Thành ghé lại nhà Thúy để lấy cái áo thun mà Thúy đang sửa lại để tặng cho tụi tôi mặc trong hội chợ.

Cho phép tôi ra ngoài đề một chút để nói về chuyện này. Thúy là em gái của Kiều. Lúc ban đầu, Thúy có dự định cùng hợp tác với tụi tôi để bán đồ ăn. Cho nên Thúy nói sẽ in một số áo thun ủng hộ và có hỏi tôi nên ghi trên áo như thế nào. Tôi có nói ý tôi cho Thúy nghe. Sau đó, Thúy không làm được vì không đủ nhân lực, nhưng vẫn tiếp tục chuẩn bị mấy cái áo thun đó mà không cho tôi hay. Đến khi xong rồi, cách đây mấy hôm, Thúy đưa cho tôi coi thì thấy cái áo có hai hàng chữ. Hàng trên - hình cong như cánh quạt - đại khái là Hội Cựu học sinh Nguyễn Trung Trực. Hàng dưới có một hàng chữ ngang là tỉnh Kiên Giang. Nếu mặc thì sẽ có vị hiểu lầm: vì chuyện Hội Ngộ chúng tôi dự định làm bao gồm liên trường tỉnh Kiên Giang. Nghĩa là gồm có: Nguyễn Trung Trực, Lâm Quang Ky, Phó Điều, Kiên Thành, Kiên Tân, Hà Tiên, Phú Quốc, Giồng Riềng, Tây Yên..., là bao gồm các trường trung học khắp tỉnh Kiên Giang, chứ không riêng gì một trường Nguyễn Trung Trực ở thị xã Rạch Giá. Thúy mang về nhà tìm cách sửa lại, chớ áo tốt quá không dùng thì thiệt là uổng. Tôi thật tình không biết Thúy làm sao mà sửa được vì tôi có hỏi Bửu coi có tẩy được không. Bửu cho biết là tẩy chữ in trên áo thì có thuốc tẩy, nhưng vải sẽ bị lem. Khi Thành đưa cái áo mà Thúy sửa lại thì tôi mới phục cái sáng kiến của Thúy. Thay vì tẩy chữ Nguyễn Trung Trực, Thúy sử dụng loại plastic dán trên áo cắt hình chiếc cầu Harbour Bridge ở Sydney với cái vòm cong cong, uốn theo che hết hàng chữ nói trên. Thay vào đó là một hàng chữ khác in dưới cái hình cầu Harbour Bridge: Hội Cựu Học Sinh Liên Trường. Hàng chữ tỉnh Kiên Giang giữ nguyên. Trông thiệt là đẹp mắt. Cám ơn nhe Thúy. Tôi học được một điều: Dầu có khó khăn gì cũng không bỏ cuộc. Muốn làm thì phải làm tới cùng.

Thôi bây giờ trở lại gian hàng hội chợ. Thành và tôi chở đồ đạc vô tới nơi thì thấy Khương và Hiệp đang sửa soạn căn lều. Cái nóc cũng được sửa lại phủ ra bên ngoài đàng hoàng, không như hôm qua luộm thuộm không phủ ra ngoài. Rồi tôi với Thành trở về tiệm để tôi lấy xe. Chúng tôi máng đèn, treo hình ảnh... Loay hoay chưa xong, thì thấy Thanh Vân

chở cô Lan Khanh vô, mang theo thịt heo quay, bánh mì, dưa hấu tiếp tế cho 3 đứa tôi. Trời nắng dữ. Mồ hôi mồ kê tuôn ra ướt áo. Tôi không thấy đói mà chỉ thấy khát, nhưng cũng rán ăn một miếng bánh mì với thịt quay cho đỡ dạ. Thanh Vân cũng xăng xái góp ý trang hoàng hình ảnh, đề nghị mang hết các lá thư Người Rạch Giá ra trưng bày cho vách không bị trống trải. Cô Lan Khanh "giúp hội" 10 vé số. Nhìn cô ngồi chịu đựng cái nóng nung người mà tôi cảm động hết sức. Chúng tôi trưng cái băng-đơ-rôn lên. Đây là công trình của Hiệp. Hai chữ Kiên Giang thật cầu kỳ. Hiệp nói ai đi qua cũng phải đứng lại nhìn coi hai chữ này. Nhìn chung quanh, chỉ có tấm băng-đơ-rôn của mình là độc đáo nhất. Sau đó, chúng tôi tính tới máy DVD. Khi thử cái máy DVD của Khương thì mới biết cái ti-vi của tôi không xài được. Khương không chỉnh được mà giờ đó chẳng biết ai có máy ti-vi nhỏ như cái của tôi. Khương vọt về nhà để lấy đồ cho Kiều, rồi gọi máy kêu tôi về tiếp khiêng cái ti-vi của Khương ra. Cái máy phải hai người khiêng mới nổi. Xong rồi, Khương trở vô trước, còn tôi chờ cái ti-vi của tôi về nhà, sẵn lấy thêm mấy món đồ. Trở vô thì thấy máy ti-vi phát hình ngon lành. Thanh Vân đã chở cô Lan Khanh về nhà. Khương, Hiệp và tôi, ba thằng chụp một tấm hình làm kỷ niệm. Xong xuôi, Khương chạy về nhà để chuẩn bị đi Melbourne dự đám cưới bà con bên chị Ngọc. Đứng trước căn lều của mình, nhìn sang lều hai bên. Một bên của Hội thánh Tin Lành có xe nước mía (họ đã chở vào một xe truck mía), có bán đồ ăn nóng... Một bên bán nem nướng, bắp nướng, thịt luội với giàn lò BBQ hùng hậu. Mùi thịt nướng thơm lừng. Rồi Kiều mang xôi Hà Tiên, nước hột é vô. Diễm Trang mang nhãn nhục vô. Viết vội giá tiền treo lưng lẳng có soft drink, nhãn nhục, hột é và đặc biệt xôi Hà Tiên.

Chiều tối dần. Người càng đông. Hai căn lều hai bên mở thêm đèn chiếu sáng rực. Nhạc ồn ào từ sân khấu chính, từ căn lều kế bên... nghe điếc tai. Xe nước mía kế bên chạy ầm ầm. Họ mang thùng rác để kế bên để bỏ xác mía, lần qua lều của mình. Xác mía vung vãi... Bên kia, thịt nướng, bắp nướng cũng được chiếu cố tận tình. Bàn ghé họ bày cả ra trước sân lều, thành ra cái lều của mình như bị thụt vào trong. Khu vực này có nhiều gian hàng ăn uống, sáng choang nên đông đảo bà con đến viếng. Đai phát thanh gì đó cũng đến làm một cuộc phỏng vấn chớp nhoáng. Anh phóng viên dí cái microphone vào miệng tôi. Tôi càng né anh càng đưa tới. Mẹ ơi! sao mà "dữ tợn" vậy! Hiệp lúc đó về đi làm rồi. Có Loan Phụng vô tiếp, thành ra trong lều lúc đó chỉ có tôi và 3 người đẹp xứ Kiên. Anh Thông có vô, và

(Xem tiếp trang 13)

(Tiếp theo trang 12)

đã về nhà vì có công chuyện. Nhìn người ta bán buôn âm âm, còn mình lai rai bán nước... ngọt, hột é, nhãn nhục... thấy buồn hết sức. Có một số người Kiên Giang - Rạch Giá đến viếng, nhưng không nhiều như ý tôi nghĩ. Kiểu này... chắc chết! Không biết có bù nổi tiền vốn không nữa, nói chi tiền lều!

Cho đến gần nửa đêm mới vắng bóng người. Kiều, Diễm Trang và Loan Phượng về rồi; còn tôi ở lại, chạy xe vô để giữ lều vì nghe nói trộm vẫn có thể đến viếng. Ngán nhất là mất cái ti-vi của Khương. Tôi chạy xe vô án ngữ ngay cửa lều. Anh Bé Hai, trước học ở Phó Điều, đang phụ gian hàng Lô-tô, ghé qua nói chuyện với tôi một lát rồi cũng về. Tối lúc đó, tôi mới cảm thấy đói. Kiều còn để lại hai hộp xôi. Tôi kéo ghế ngồi xơi một hộp, rồi chui vô xe ngủ. Nằm hoài chưa ngủ được, tôi bèn móc túi lấy viết ra làm mấy câu thơ con cóc... để kỷ niệm một ngày trong đời của "cụ" học sinh Kiên Giang. (Không biết tôi để lạc đâu mất, không thôi tôi viết ra đây cho mọi người biết tài làm thơ con cóc của tôi). Tôi nằm mơ màng màng, đèn trong lều vẫn để sáng. Lâu lâu giật mình mở mắt, rồi cố mà ngủ. Tôi trần trờ như con sâu bị nướng. Tối gần 6 giờ sáng. Có tiếng xe rác. Tôi mở choàng mắt, bước ra khỏi xe. Sương xuống lạnh. Tôi xách cái xô đi lấy nước rửa mặt. Đêm sắp tàn. Trời đang hùng đông. Nhớ lúc ở trại tỵ nạn... tôi thấy sao giống giống cảnh màn trời, "chiếu đất" ngày xưa quá! Tôi ăn sáng lót dạ để chuẩn bị cho một ngày mới. Hộp xôi còn lại được tôi thanh toán hết.

Thứ bảy 24/2/07:

Kiều vô thay tôi cho tôi chạy về nhà tắm "mát" một cái. Trời vẫn nóng hầm hầm. Người tôi cứ hâm hấp mồ hôi. Về đến nhà, tắm xong, ước gì tôi được đặt lưng lên cái giường êm ái của mình một cái. Chắc thiệt là đã! Tôi gọi cho Diễm Trang, cô nàng dặn tôi đến nhà chở một ít đồ vô trước giùm. Sắp sửa ra xe, tôi nhận được điện thoại của cô Lan Khanh. Cô dặn chở cô vô với tụi em. Tôi trở về gian lều của mình thì cũng gần trưa. Giờ này vẫn chưa thấy đông người, lẻ tẻ một số khách đang đi lang thang nhìn ngắm. Tôi vô thì Kiều về.

Quá trưa thì có Đoàn vô, rồi Loan Phượng. Có Đoàn hoạt bát nên căn lều như vui hơn. Ngồi nghe Đoàn kể chuyện đời của Đoàn, chuyện thầy trò cũng đỡ trống thời giờ. Đến chiều, Hiệp trở ra lại, anh Đức cũng đến, rồi gia đình Diễm Trang cùng vô. Diễm Trang làm thêm món mới - sương sa hột lựu. Trời mưa lưa thưa lát phát một chút rồi hết, phải kiêng đồ vô ra tránh mưa hoài, nhưng không có dấu hiệu trời sẽ mưa lớn. Đến khoảng 5 giờ, cô Lan

Khanh ra về chung với Loan Phượng.

Trời chiều vừa mát lại, thấy mọi người lũ lượt kéo nhau vô hội chợ. Tiếng nhạc vang vang từ sân khấu giữa trại. Đoàn được dịp trở tài "thuyết khách" để bán vé số gây quỹ. Bạch Cúc đến. Bửu dẫn bé Thi vô chơi. Chị Đức cũng mới tới. Chị Tươi vừa đến vừa căn nhắc anh Thông hứa đến rước mà không thấy mặt "chả" đâu hết. Diễm Trang vừa bày đồ ra thì trời mây đen giăng kín, lúc đó khoảng 6 giờ thì phải. Sấm chớp nổ vang rền âm ỉ. Ở chỗ trống trải như thế này, tiếng sấm nghe càng hung hãn, dữ tợn làm lòng bùng lõ tai. Mưa chọt tuôn xuống như trút nước. Trước đó mấy phút, anh Thông vô tới, ông thần Gió đã làm hư cây dù che mưa. Đang lúc mưa rơi, mẹ con Kiều lại đến, cháu trai ướt nhem. Ngoài trời, mưa càng dữ dội, bà con chạy tứ tung vô đụt mưa ở các căn lều. Đứng nhìn mưa tuôn như thác. Trong lều lố nhố đông nghẹt. Nước đọng lại trì xuống chung quanh nóc lều, xem là biết càng kéo dài càng nguy. Nước tràn vô trong lều. Nước chảy từ trên nóc xuống. Chúng tôi lo dọn mấy tấm bảng treo hình, mấy lá thư treo dọc theo vách lều... Hơi nước phả vào mặt mát lạnh. Hiệp tận dụng cây dù của anh Thông để chống nước trên nóc lều, từ Đông qua Tây. Từng khối nước đổ xuống tung toé. Mọi người đứng nhìn mưa mà cười trừ. Hỡi ôi, bán buôn gì nữa! Bàn chân của các nàng lấm đen đất cát. Có ai ngờ tụi mình có ngày đứng nhìn mưa rơi như thế này. Một ngày trong đời của nhóm "cụ" học sinh Kiên Giang. Mưa rồi từ từ cũng bớt, nhưng vẫn lâm râm kéo dài. Đến lúc hết mưa thì cả hội chợ nhớt bùn sinh, nước sôi động vũng. Bà con Việt Nam ta từ từ kéo nhau ra về. Anh Thông cũng bỏ dù ra về tay không. Hội chợ như tả tơi sau một cơn mưa sấm sét bão bùng. Chúng tôi đứng tán dóc, nói chuyện tào lao ... Như để vớt vát, 9 giờ có pháo bông bắn lên cho những căn lều thấp thoáng bóng người đứng xem.

(Xem tiếp trang 14)

(Tiếp theo trang 13)

Máy nước mía kể bên im lìm chờ khách. Bên kia, thịt nướng cũng bốc khói chờ ăn, nhưng mà chỉ có lai rai đôi ba người ghé mua. Cho đến 11 giờ đêm có hơn, Bạch Cúc mới về, rồi Trang và Kiều cũng về. Nhờ mấy vị gian hàng kể bên dòm chừng giùm, tôi chờ Hiệp ra trạm xe lửa Liverpool. Ngày mai, Hiệp sẽ ra sớm để cho tôi về nhà tắm rửa. Tôi chạy xe vô đậu y như hôm qua, ăn miếng xôi rồi lên xe ngủ. Hồi này, Nguơn có gọi mobile hỏi thăm. Sáng nay Kiều có cho hay thầy Trục bị bệnh phải vào nhà thương, nhưng khi về nhà tôi gọi cho cô Tường Vi không được. Hi vọng là thầy không có gì nguy hiểm. Xong hội chợ rồi mới đi thăm thầy được, chớ giờ thì hết phương!

Chủ nhật 25/2/07:

Đâu khoảng 9 giờ sáng, Hiệp vô tới. Tôi giao lều lại cho Hiệp coi rồi đông về nhà tắm. Bữa nay nếu trời mưa nữa thì có nước dọn về sớm. Lúc tôi trở vô thì hội chợ vẫn không có gì khác hơn lúc ban sáng. Người đến hội chợ lẻ tẻ. Trời vẫn còn mây nhưng vẫn hầm hầm. Mưa rơi lác đác đủ làm chồn chân ai muốn đi chơi. Tôi ngồi nói chuyện với Triều và Hiệp, loanh quanh chuyện đời tỵ nạn, chuyện quê hương trường học.

Đến trưa, Khương cùng chị Ngọc vừa bay về Sydney là chạy vô tiếp. Kiều thì chiều nay mệt quá nên không đến. Tôi nghe đêm hôm qua thầy cô Hà có đến nhưng gặp mưa lớn quá đành phải quay về. Đoàn sốt sắng vô góp mặt. Ngoài ra còn có anh Xương (Lưu Tường Ký) và chị Hòa. Anh chị cùng tham gia với cả bọn ở đó. Có anh Xương kể chuyện đời học trò nghe thật vui. Nhìn gương mặt anh cười hóm hỉnh như thấy cả một quá khứ "nhất quỷ, nhì ma, thứ ba học trò". Chiều xuống một chút, coi bộ ông trời không mưa, bà con vô chơi đông lên dần. Tôi với Diễm Trang chạy về nhà, mang nhân nhục mới làm thêm ra bán tiếp. Đoàn đi cổ động cho việc bán vé số một cách hăng hái, nhờ các anh chị Rạch Giá ủng hộ gởi bán tiếp được 5-6 cùi. Cảm ơn Đoàn đã giúp việc này.

Chiều tối nay, có nhiều người ghé thăm lều hơn cả hai đêm trước. Có Hà Thế Chính, có anh Ngô Hồng Hải, có em Vương Quế Phương đến tìm bạn cho cha tên Rông, có anh Nguyễn Châu Sa đến xin số điện thoại của thầy Lê Anh Kiệt, có đại úy Phước trước đây là chi khu phó quận Kiên Thành, có chị Lâm Kim Loan (Bác sĩ Loan), có chị hai của Hiệp... Dầu không gặp được đông người như tôi ước muốn, nhưng không khí vui lên khi gặp lại đồng hương.

Tôi đã kể tám băng-đơ-rôn là do Hiệp làm. Hiệp cắt hai chữ Kiên Giang rất là cầu kỳ, khiến ai đi ngang cũng dừng lại đọc. Có điều, không phải ai đọc xong cũng ghé vô lều. Mỗi lần thấy ai dừng lại ngắm tám băng-đơ-rôn là tôi nhìn Hiệp cười. Sau lần tổ chức này, kinh nghiệm của Hiệp sẽ tăng lên nhiều vì góp ý của bà con. Tối nay, cộng đồng có xổ số, giải nhất hình như là 1 chiếc xe hơi. Đến khoảng 9 giờ, hội chợ bán pháo bông. Kể như là kết thúc ba ngày Hội chợ Tết Đinh Hợi rồi đó. Khoảng 10 giờ, tôi gọi cho Thành nhờ vô chở đồ về tiếp. Lúc đó Thành vẫn còn thức nên tôi đỡ ái náy nếu như phải vực Thành thức dậy. Đoàn phụ dọn dẹp xong, rồi đi làm ca đêm. Tôi chở đồ về nhà, vừa dọn vô xong thì mưa ụp xuống. Hú hồn! Quá nửa đêm rồi, tôi nhào vô tắm xong, leo lên giường nằm sao mà nó sướng ơi là sướng.

Ba ngày trôi qua thấm thoát. Tôi mệt nhoài. Dự định gặp thật nhiều bà con Kiên Giang - Rạch Giá kể như không được như ý chúng tôi mong đợi. Thôi thì tận nhân lực tri thiên mệnh. Vé xổ số gây quỹ thì chúng tôi được một số anh chị nhận bán tiếp nên hi vọng đến tháng 6 này sẽ bán được hết. Chúng tôi cũng nhận được một số tiền ủng hộ từ một số vị mạnh thường quân. Nhìn Kiều và Diễm Trang đã bỏ nhiều công sức giúp đỡ khiến tôi phải cảm kích. Ngoài ra còn có cô Lan Khanh, Loan Phượng, có Đoàn, anh Đức, anh Xương & chị Hòa, Thanh Vân, Triều... đến chia sẻ là một khích lệ cho nhóm chúng tôi. Cảm ơn anh Thành đã tiếp chở đồ đạc, anh Thanh đã cho mượn thùng đựng nước đá. Xin cảm ơn tất cả các vị đã đến thăm lều thầy trò Kiên Giang, nhất là quý vị mạnh thường quân. Những hình ảnh kỷ niệm mấy ngày qua sẽ không bao giờ phai nhòa. Đêm đã khuya, tôi cần phải ngủ để lấy lại sức. Những ngày sắp tới, chúng tôi còn nhiều việc phải làm. Chúng ta sẽ có dịp gặp lại nhau bằng tình thân thầy trò, bạn hữu.

Chúc vui.

Thanh Liêm

Quý vị nào muốn ủng hộ, xin vui lòng gởi tiền vào trương mục (account) sau đây:

Tên trương mục: **KienGiang Alumni Association Inc.**

Tên ngân hàng: **CBA (Commonwealth Bank of Australia)**

Số chi nhánh ngân hàng (BSB no.): **062421**

Tên chi nhánh ngân hàng: **Westfield Centre - Hurstville NSW 2220**

Số trương mục: **10169511**

Swift Code: **CTBAAU2S (ở ngoài nước Úc)**

Xin quý vị lưu ý là **KienGiang** viết dính liền với nhau và không có dấu. Khi chuyển tiền vào trương mục, trong phần ghi chú, xin ghi rõ **họ tên, và địa chỉ** của quý vị để dễ phân biệt. **Nếu gởi chi phiếu, xin quý vị vui lòng chuyển qua tiền Úc trước khi gởi** (chi phí chuyển sang tiền Úc phải tốn khoảng \$A 10).

Tin Tức Hội Ngộ

Tin thêm về việc đặt phòng khách sạn

Kính thưa thầy cô và các anh chị cựu học sinh Kiên Giang,

Sau khi chúng tôi gửi Thư Kêu Gọi về việc đặt phòng khách sạn, một số quý vị nhận thấy là việc này quá sớm và tỏ ý lo ngại nếu book khách sạn bây giờ, rủi không đi dự Hội Ngộ được thì sẽ bị mất tiền vô ích. Chúng tôi xin loan báo những tin tức mới nhất và nhân đây nói rõ hơn về việc mướn phòng khách sạn như sau:

- Chúng ta không cần mướn phòng khách sạn ngay bây giờ. Ban Tổ Chức cần biết số phòng cần mướn để thương lượng với khách sạn Sunnybrook vào cuối tháng 3 này. Chúng tôi sẽ thương lượng với họ thời hạn chót cho việc đặt phòng. Lúc đó, mọi chi tiết sẽ được thông báo chính thức trên trang mạng Hội Ngộ.

- Mới đây Sunnybrook cho hay là số phòng họ để dành cho chúng ta chỉ còn khoảng 40 phòng. Như đã đề cập trước đây, 4 người có thể share một phòng giường đôi. Vì số phòng đã giảm, số lượng phòng đôi có thể sẽ bị giảm.

- Tiền mỗi phòng 85 Úc kim là giá chúng ta thương lượng với khách sạn Sunnybrook. Thông thường giá mỗi phòng trung bình khoảng 110 Úc kim.

Nếu khách sạn Sunnybrook không có đủ phòng cung cấp theo nhu cầu của chúng ta, thì chúng ta cần phải đi tìm khách sạn khác để thương lượng ngay để được giá phòng rẻ.

Nếu thầy cô và các anh chị có ý định tham dự Hội Ngộ Thầy Trò Kiên Giang 07, và cần mướn khách sạn, xin vui lòng cho chúng tôi biết gấp. Ban Tổ Chức chúng tôi sẽ dựa theo các chi tiết ghi nhận được từ thầy cô và các anh chị để book khách sạn. Chúng tôi sẽ cố gắng điều đình cho được những điều kiện dễ dàng, và thuận lợi cho các vị tham dự hội ngộ. Nếu chúng ta không có được một con số chắc chắn, khách sạn sẽ không giữ phòng cho chúng ta.

Để biết thêm chi tiết, xin theo dõi trang Hội Ngộ 07: <http://www.geocities.com/hoingokg07/>

Thành thật cảm ơn thầy cô và các anh chị.

Trần Thanh Liêm (t/m BTC Hội Ngộ Thầy Trò Kiên Giang 07)

Tin Adelaide:

Chúng tôi nhận được tin: Ngày 10/3/07 vừa qua, anh Điều Tuấn Kiệt và anh Nguyễn Phú Cường có tổ chức một buổi BBQ họp mặt nhỏ nhỏ quy tụ các học trò Kiên Giang, có cô Yến tham dự. Hi vọng là trong tương lai, nhóm nhỏ này sẽ liên lạc thêm được nhiều vị để có một buổi họp mặt mở rộng hơn nữa. Xin cảm ơn Kiệt và Cường đã nhiệt tình trong việc hội ngộ thầy trò Kiên Giang.

Kính gửi Quý Thầy Cô, các chs Kiên Giang,

Nhóm chs liên trường Kiên Giang tại ADELAIDE sẽ tổ chức một buổi BBQ họp mặt vào lúc 5 giờ chiều ngày Chủ nhật 8 tháng 4 năm 2007. Đây là dịp để chúng ta gặp gỡ lại thầy cô và bạn bè cũ. Xin thông báo đến quý Thầy Cô, quý vị chs liên trường Kiên Giang thu xếp đến tham dự để tạo cho buổi họp mặt đông đảo và nhiều ý nghĩa. Mọi chi tiết xin liên lạc dưới đây để chúng tôi thu xếp chỗ ở cũng như đón tiếp.

- Nguyễn Phú Cường Mob 0418 854 776

- Chị Hồng Mob 0412 814 999

- Điều Tuấn Kiệt Mob 0433 270 622

Thân ái kính chào,

Điều Tuấn Kiệt

Tin Đặc San:

Bài nhận được:

- “Mây” của chị Lâm Kim Loan. Cảm ơn chị. Chúc chị năm mới được mọi sự như ý.

- Một bài khảo cứu về “quả mơ” của anh Trần Ken. Cảm ơn anh. Chúc vui.

- Hai bài viết của cô Lan Khanh. Cảm ơn cô. Kính

- Xin thầy cô, và các anh chị cố gắng gửi bài sớm để chúng tôi có thể layout (lên khuôn trình bày) cuốn đặc san Hội Ngộ không quá trễ.

Vé Số Gây Quỹ Hội Ngộ :

Chúng tôi chân thành cảm ơn các vị đã giúp mua vé số ủng hộ việc gây quỹ cho việc tổ chức hội ngộ cuối năm nay 28-30/12/07.

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn:

Bà **Trần Thị Cai**
nhạc mẫu anh Huỳnh Văn Một

đã từ trần vào ngày 5 tháng 3 năm 2007 tại Cái Tàu Thượng, Sa Đéc, Việt Nam

hưởng thọ 90 tuổi

Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng gia đình anh chị Một/Em. Nguyễn cầu hương linh bác Trần Thị Cai sớm tiêu diêu nơi miền cực lạc.

Đồng kính phân ưu

Thầy Nguyễn Kim Khải & cô Lý thị Bạch Tuyết, Trần Thanh Liêm, Trần Văn Thông, Nguyễn Hồng Liêng & Thủy, Huỳnh Hồng Long & Phan Thị Mỹ Dung, Phan Thị Mỹ Vân & Hà Lữ Ly, Trần Hàng Ngươn & Xuân, Huỳnh Thanh Tùng & Nguyễn, Trịnh Diễm Trang và Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang (Úc châu)

DANH SÁCH ỦNG HỘ HỘI NGỘ THẦY TRÒ 07 (tính đến ngày 24 tháng 3 năm 2007)

Chúng tôi chân thành cảm ơn sự ủng hộ của thầy cô và quý vị cựu học sinh liên trường Kiên Giang cho công việc tổ chức Hội Ngộ Thầy Trò 07.

Ban Tổ Chức HNTTLTKG Úc Châu 2007

Nguyễn Phú Cường	2000 AUD (đã nhận)
Hình Thành Phúc (USA)	1000 USD
Thầy Khải & Cô Tuyết	200 AUD (đã nhận)
Huỳnh Thanh Tùng	200 AUD
Tăng Đức Sơn	200 AUD
Trần Hàng Nguơn	200 AUD (đã nhận)
Nguyễn Phú Kiệt	200 AUD (đã nhận)
Phan Thu Mai & Khanh	200 AUD
Phan Thị Mỹ Vân	200 AUD (đã nhận)
Huỳnh Bá Tươi	50 AUD
Chị Dung	50 AUD (đã nhận)
Long Trinh	50 AUD
Yến Lộc	200 AUD
Một chs Toronto (CAN)	50 CAD (đã nhận)
Trần Cẩm Tú (USA)	150 AUD
Hà Hữu Dũng (Germany)	200 AUD (đã nhận)
Dương Thị Bạch Cúc	100 AUD (đã nhận)
Trần Thanh Liêm	100 AUD (đã nhận)
Trịnh Sơn Lương (USA)	200 USD
Happy Nails (USA)	1000 USD
Nguyễn Văn Minh (CD Video Manufacturing Inc.) (USA)	1000 USD
Cô Đinh Thị Hồng Nguyệt (CAN)	100 USD (đã nhận)
Đặng Ngọc Thanh (USA)	200 USD (đã nhận)
Vương Ngọc Phụng (CAN)	20 USD (đã nhận)
Nguyễn Hồng Liêng & Thủy	200 AUD (đã nhận)
Tô Thị Hồng Việt (USA)	100 USD (đã nhận)
Quan Đò (USA)	40 USD (đã nhận)
Gia đình Tân Kim Sơn	1000 AUD (đã nhận)
Lâm Quốc Thanh (Bánh Mì Ba Lẹ) (USA)	1000 USD
Điều Tuấn Kiệt	1000 AUD (đã nhận)
Thầy cô Nguyễn Văn Hà	200 AUD (đã nhận)
Thầy Trúc & Cô Tường Vi	200 AUD (đã nhận)
Thầy cô Trịnh Quới Nhơn	200 AUD (đã nhận)
Huỳnh Văn Quang (KG Bakery) (USA)	1000 USD
Thái Thị Bạch Yến	100 AUD (đã nhận)
Trần Ngọc Điệp	100 AUD (đã nhận)
Cô Nguyễn Bạch Huệ (Sanjose, USA)	250 AUD (đã nhận)
Thầy Trần Thanh Hân	100 AUD (đã nhận)
Trần Văn Thông	100 AUD (đã nhận)
Đỗ Hữu Lộc & Thu Cúc (LA, USA)	200 USD (đã nhận)
Lý Ngọc Hiệp	100 AUD (đã nhận)
Gia đình Diễm Trang	200 AUD (đã nhận)
Khanh & Trần	100 AUD (đã nhận)
Lưu Ái Lý	200 AUD (đã nhận)
Thầy Nguyễn Chí Cường (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Thầy Nguyễn Văn Duyệt (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Ngô Quang Võ (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Lý Tân Thu + Diệu (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Tùng + Kim Ánh (CAN)	100 CAD (đã nhận)
Huỳnh Văn Một (CAN)	200 CAD (đã nhận)
Nguyễn Văn Thanh	100 AUD (đã nhận)
Bác sĩ Bạch Tấn Phát	500 AUD
Hà Thanh Quang	100 AUD (đã nhận)
Lê Quan Liêm & Vương Thị Kim Vân (Vương Thừa Thế)	1000 AUD (đã nhận)
Trần Thị Lý	100 AUD (đã nhận)
Anh chị Ngõn & Huệ	50 AUD (đã nhận)
Phù Sĩ Sơn & Thu Năm	200 AUD (đã nhận)
Đặng Ngọc Thúy Nga (USA)	200 USD (đã nhận)
Nguyễn Thị Hoàng Thu	50 AUD (đã nhận)
Nguyễn Thiện Tâm (USA)	100 USD
Tạ Thị Xuân Lệ	50 AUD (đã nhận)
Đào Minh Quang	100 USD (đã nhận)

Nguyễn Phú Sang	200 AUD (đã nhận)
Trần Thanh Minh	50 AUD (đã nhận)
Lê Thị Kiềm Lang	50 AUD (đã nhận)
Lý Văn Tôn	100 AUD (đã nhận)
Cô Ngô Thị Bửu Thời	100 AUD (đã nhận)
Huỳnh Thế Nga	200 AUD (đã nhận)
Thầy Huỳnh Tiền	200 AUD (đã nhận)
Trần thị Kim Chi & Dung	100 AUD (đã nhận)
Lý thị Mỹ Loan	50 AUD (đã nhận)
Đoàn Hữu Đoàn	200 AUD (đã nhận)
chị Vương Cẩm	100 AUD (đã nhận)
Nguyễn Long Tuyền & Hạnh	50 AUD (đã nhận)
Phan Bá Khương + Ngọc	100 AUD (đã nhận)
Lê Thị Bích Đào	100 AUD (đã nhận)
Phan Thị Ngọc Ánh	50 AUD (đã nhận)
Lê Thị Tươi	50 AUD (đã nhận)
Nguyễn Thành Triều & Châu	100 AUD (đã nhận)
Huỳnh Thanh Quân	500 AUD (đã nhận)
Thầy cô Trương Tấn Vĩnh	100 AUD (đã nhận)
Phù thị Kiềm Anh	100 USD (đã nhận)
Nguyễn Phú Kiệt	100 AUD (đã nhận - lần 2)
Thầy cô Danh Đức	500 AUD (đã nhận)
Thái thị Bạch Mai	100 AUD (đã nhận)
Nguyễn Thanh Khiết	100 AUD (đã nhận)
Hứa Tường Quý	100 AUD (đã nhận)
Trần Túy Vân	100 AUD (đã nhận)
Huỳnh thị Kim Phượng	50 AUD (đã nhận)
Thầy Trần Quang Đại	50 AUD (đã nhận)
Cô Thầy Lưu Kim Yến	500 AUD (đã nhận)
anh chị Mỹ	50 AUD (đã nhận)
Nguyễn Loan Phượng	50 AUD (đã nhận)
Trần Ngọc Giang (Ken)	100 AUD (đã nhận)
Trần Hàng Nguơn	300 AUD (đã nhận - lần 2)
anh chị Chư & Liêng	50 AUD (đã nhận)
Một vị ân danh Âu châu	149.26 AUD (đã nhận)
Một vị ân danh Melbourne	400 AUD (đã nhận)
Thầy cô Nguyễn Văn Vinh	200 AUD (đã nhận)
Tăng Phước Tựu & Ngụy Qua Duôn (Quảng Thuận An RG)	1000 AUD (đã nhận)
Nguyễn Phú Sang	300 AUD (lần 2)
Dương thị Thanh Đào	150 AUD (đã nhận)
Lâm Trọng Nghĩa	100 AUD (đã nhận)
Trương Tân Bửu & Hoàng	100 AUD (đã nhận)
Hứa Chí Đức	200 AUD (đã nhận)
Thúy & Khải	100 AUD (đã nhận)
Nguyễn Văn Bé	50 AUD (đã nhận)
Lưu Hòa Xương & Hoà	100 AUD (đã nhận)
Ngô Hồng Hải	100 AUD (đã nhận)
Phan thị Mỹ Dung	500 AUD (đã nhận)
Thầy Trúc & Cô Tường Vi	100 AUD (đã nhận - lần 2)
Thầy cô Nguyễn Văn Hà	100 AUD (đã nhận - lần 2)
Huỳnh thị Kim Hồng	300 AUD (đã nhận)
Khuu Thanh Nho	100 AUD (đã nhận)

Danh sách các vị tặng quà:

anh Thành Tấn (Campsie Instant Photos)	1 digital camera hiệu Pentax
Excel Jewellers	3 đồng hồ hiệu Anne Klein
Cô Nguyễn thị Bạch Tuyết	1 bình hoa và 1 bàn để phone.
Trương Tấn Bửu	1 lò sưởi điện

Nguyễn Châu Sa (Đài Vi-Ba Rạch Giá) xin điện thoại của thầy Lê Anh Kiệt. (Trước đây là Giám học trường Nguyễn Trung Trực, Rạch Giá.)
Mob: 0423198104